

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **W.M.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron,

w dniu 26 lutego 2026 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z dnia 20 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 43/23,

p o s t a n o w i ł:

**na podstawie art. 545 § 3 zd. pierwsze k.p.k. odmówić
przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 545 § 3 zd. pierwsze k.p.k. odmowa wniosku o wznowienie procesu ignorującego tzw. przymus adwokacko – radcowski ma miejsce, gdy „z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność”. Taka sytuacja zachodzi, gdy we wniosku w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do krytyki dotychczasowego postępowania, zwłaszcza dokonanej oceny materiału dowodowego, który legł u podstaw orzeczenia skazującego. Tak właśnie postąpił W.M., sprowadzając swoje wywody do polemiki z ustaleniami faktycznymi, które zostały poczynione w głównej mierze w oparciu o – jego zdaniem – wybrakowany materiał dowodowy. Twierdzenia skazanego żadną miarą nie mieszczą się w ustawowych podstawach wznowienia postępowania karnego określonych w art.

540, art. 540a i 540b k.p.k. Należało odnotować, że żadna ze wskazanych w piśmie procesowym z 8 stycznia 2026 r. okoliczności nie ma charakteru nowego faktu lub dowodu, który nie byłby znany procedującemu w sprawie sądowi.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[a.ł]